

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 733

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 august 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 176 din 4 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2-4	675.	— Hotărâre privind darea în administrarea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pentru constituirea ca stoc de urgență medicală, a unor bunuri mobile ce fac obiectul unei donații făcute statului român de către Organizația Mondială a Sănătății	12
Decizia nr. 286 din 24 mai 2023 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	5-8	676.	— Hotărâre pentru completarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1.464/2022 privind trecerea unor bunuri imobile din domeniul privat al statului în domeniul public al acestuia și în administrarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații	13
Decizia nr. 303 din 25 mai 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. a) și b) și ale art. 314 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 307 alin. (1) și ale art. 321 alin. (1) din Codul penal.....	9-10	677.	— Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Agenției Naționale de Integritate.....	14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
666. — Hotărâre privind modificarea și completarea, după caz, a denumirii, descrierii tehnice și adresei poștale, precum și actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri aflate în domeniul public al statului și în administrarea Spitalului Clinic Căi Ferate Cluj-Napoca, unitate în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii	10-11	679.	— Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Tribunalului Brașov, precum și transmiterea unei părți din acesta din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și demolării	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 176

din 4 aprilie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid-Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Viorel Coman în Dosarul nr. 8.859/256/2018 al Judecătoriei Medgidia. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.285D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 175 din 26 mai 2020 și Decizia nr. 822 din 10 noiembrie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 819 din 29 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 8.859/256/2018, **Judecătoria Medgidia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Viorel Coman într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții la regimul circulației rutiere.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că dispozițiile criticate încalcă accesul liber la justiție al cetățenilor, acest fapt fiind cauzat de stabilirea judecătoriei în raza căreia s-a produs fapta sancționată contravențional ca instanță competentă să soluționeze plângerile contravenționale, o atare împrejurare fiind de natură a crea un obstacol considerabil cetățenilor care nu locuiesc în raza teritorială unde s-a produs fapta, ceea ce atrage cheltuieli financiare substanțiale și timp irosit, prin deplasarea la sediul instanței competente să soluționeze plângerea contravențională.

6. Susține, de asemenea, că dispozițiile legale criticate se abat de la principiul legislației contenciosului administrativ care prevede posibilitatea alegerii competenței de către persoana contestatoare între domiciliul/sediul acesteia și sediul instanței intimatului. Întrucât procesul-verbal de contravenție este un act administrativ, întocmit de un agent al unei instituții administrative, în exercițiul funcțiunii, plângerea formulată împotriva acestuia are un caracter juridic contencios, fiind aplicabile dispozițiile art. 10 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, care dau posibilitatea petentului să opteze între instanțele de la domiciliul/sediul său și instanța de la sediul pârâtului. În același timp, dispozițiile Legii nr. 554/2004 stabilesc competența de soluționare a cererilor formulate împotriva actelor administrative în sarcina secțiilor de contencios administrativ ale tribunalelor (pentru actele administrative locale) sau ale curților de apel (pentru actele administrative centrale), excluzând competența judecătorilor. Având în vedere posibilitatea legală de alege a competenței, stabilită de Legea nr. 554/2004, dispozițiile art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și cele ale art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, deoarece introduc în mod nejustificat o discriminare privind accesul cetățenilor „în fața legii și a autorităților publice”, limitând competența pentru un litigiu contencios/administrativ la instanța în a cărei rază de competență a fost constatată fapta, diferită de domiciliul persoanei petente.

7. Totodată, autorul excepției a arătat că prevederile legale criticate contravin și dispozițiilor art. 116 din Codul de procedură civilă, care dau posibilitatea reclamantului să aleagă „între mai multe instanțe, deopotrivă competente”, deoarece limitează competența, în mod injust, la o singură instanță — judecătoria în raza căreia s-a produs fapta.

8. **Judecătoria Medgidia** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența constantă a Curții Constituționale în această materie, spre exemplu, Decizia nr. 654 din 19 iunie 2012 și Decizia nr. 278 din 8 mai 2014.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, și cele ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, care au următorul conținut normativ:

— Art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: *„Controlul aplicării și executării sancțiunilor contravenționale principale și complementare este de competența exclusivă a instanței prevăzute la alin. (1).”* [potrivit alin. (1) al art. 32, la care face trimitere reglementarea criticată, *„Plângerea se depune la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.”*];

— Art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002: *„Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta.”*

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții contravin normelor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, precum și celor ale art. 26 privind viața intimă, familială și privată.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile criticate în speță au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare și prin raportare la aceleași norme din Legea fundamentală invocate în prezenta cauză, în acest sens fiind, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 175 din 26 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 30 iulie 2020, Decizia nr. 822 din 10 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 8 martie 2021, sau Decizia nr. 727 din 2 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 5 iulie 2022, decizii prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate.

15. Astfel, referitor la dispozițiile art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, în jurisprudența amintită (a se vedea Decizia nr. 822 din 10 noiembrie 2020, paragrafele 20 și 21), Curtea a reținut că textul de lege criticat nu îngreădește dreptul părților la un proces echitabil, ci instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, și anume instanța competentă să soluționeze plângerea. Această modalitate de reglementare reprezintă însă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, care reglementează competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată.

16. Curtea a statuat, astfel, că art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu îngreădește accesul liber la justiție al persoanelor interesate, ci, dimpotrivă, reglementarea competenței teritoriale a instanțelor judecătorești în cauzele având ca obiect plângeri împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravenției este menită să dea expresie normei constituționale mai sus menționate, prin asigurarea administrării cu celeritate a probelor strânse de lucrătorii poliției rutiere. Totodată, Curtea a statuat că stabilirea competenței teritoriale unice a instanței de judecată pentru soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de

constatare și sancționare a unei/unor contravenții la circulația pe drumurile publice are în vedere aplicarea unui criteriu general și obiectiv, și anume cel al locului unde a fost săvârșită și constatată contravenția, ceea ce este pe deplin justificat și rezonabil în considerarea specificului acestei categorii de contravenții, și anume mobilitatea sau starea de tranzit în care se află persoanele care circulă pe drumurile publice și care trebuie să respecte aceleași reguli de circulație prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

17. De asemenea, Curtea a reținut că, potrivit art. 109 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, prevederile acestui act normativ se completează cu cele ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, care, la art. 47, face trimitere, la rândul său, la prevederile Codului penal ori la cele ale Codului de procedură civilă, după caz. Or, dispozițiile art. 183 alin. (1) și ale art. 200 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevăd, pe lângă posibilitatea îndeplinirii prin poștă a actelor de procedură, și o serie de garanții ale drepturilor reclamantului, căruia, de pildă, i se vor comunica în scris lipsurile cererii de chemare în judecată, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii. Așadar, chiar dacă art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 instituie competența teritorială exclusivă a instanței de judecată de la locul săvârșirii și constatării faptei contravenționale, acest lucru nu îl obligă, în sine, pe reclamant la cheltuieli suplimentare cauzate de deplasarea în acea localitate pentru a fi prezent la fiecare termen de judecată sau pentru a depune diverse acte procedurale necesare la dosar și nici nu poate conduce la încălcarea dreptului de soluționare a cauzei într-un termen rezonabil. Tocmai în considerarea unor astfel de situații, legiuitorul a reglementat modalități alternative care să garanteze exercitarea efectivă și deplină a drepturilor materiale și procesuale ale oricărei persoane ce dorește să se adreseze justiției pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime.

18. Referitor la art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, prin Decizia nr. 175 din 26 mai 2020, mai sus menționată, paragrafele 19 și 20, Curtea a statuat că dispozițiile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, care instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, și anume instanța competentă să soluționeze plângerea, nu încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, întrucât, prin reglementarea criticată, legiuitorul nu a înțeles să limiteze controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a acestor drepturi constituționale, prin asigurarea administrării cu celeritate a probelor strânse de lucrătorii poliției rutiere.

19. Curtea a constatat, de asemenea, că reglementarea, prin art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, a competenței teritoriale a instanțelor judecătorești în cauzele având ca obiect plângerile împotriva proceselor-verbale de contravenție reprezintă o aplicare a principiului *specialia generalibus derogant*, în sensul competenței atribuite legiuitorului de art. 126 alin. (2) din Constituție, care poate institui, pentru situații deosebite, reguli speciale în ceea ce privește stabilirea competenței instanțelor de judecată și a procedurii de judecată.

20. În acest sens, Curtea apreciază ca fiind neîntemeiate susținerile autorului excepției potrivit cărora, având în vedere posibilitatea legală de alegere a competenței stabilită de Legea nr. 554/2004, dispozițiile art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și cele ale art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 aduc atingere principiului constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, întrucât limitează competența pentru un litigiu contencios/administrativ la instanța în a cărei rază de competență a fost constatată fapta. Aceasta întrucât, potrivit paragrafului 20 din Decizia nr. 510 din 13 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 3 martie 2022, „controlul judecătoresc al proceselor-verbale de stabilire și sancționare a contravențiilor nu se face pe calea contenciosului administrativ, ci, potrivit prevederilor art. 31—36 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, printr-o procedură specifică materiei contravenționale”.

21. Totodată, prin Decizia nr. 175 din 26 mai 2020, precitată, paragraful 21, Curtea a constatat că prin normele constituționale ale art. 52 alin. (1) și (2) se conferă persoanei vătămate într-un drept al său ori într-un interes legitim de o autoritate publică, printr-un act administrativ, dreptul de a se adresa instanței pentru recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, însă în condițiile și în limitele stabilite prin lege organică. Or, în speță, este criticată o ordonanță a Guvernului ce reglementează regimul juridic al contravențiilor, procedura aplicabilă fiind una specială, derogatorie de la normele dreptului comun, și nu procedura contenciosului administrativ. De altfel, domeniul contravențional, spre deosebire de contenciosul administrativ, nu se regăsește printre cele strict și limitativ prevăzute de art. 73 alin. (3) din Constituție, în privința cărora legiferarea are loc numai prin lege organică. În același context, prin Decizia nr. 726 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 16 iulie 2008, în ceea ce privește susținerea potrivit căreia dispozițiile legale criticate creează o discriminare nejustificată, deoarece plângerile împotriva anumitor acte administrative se soluționează potrivit Legii nr. 554/2004, iar cele formulate împotriva proceselor-verbale contravenționale, tot acte administrative, se soluționează potrivit Ordonanței

Guvernului nr. 2/2001, Curtea a constatat că persoana împotriva căreia s-a întocmit procesul-verbal de constatare a contravenției nu este pusă în fața unui verdict definitiv de vinovăție și de răspundere, ci doar în fața unui act administrativ de constatare, ale cărui efecte pot fi înlăturate prin exercitarea căilor de atac prevăzute de lege. S-a mai reținut cu același prilej că, din punctul de vedere al agentului constatator, această persoană este vinovată și responsabilă, iar procesul-verbal întocmit are, până la rămânerea lui definitivă, caracterul unui act administrativ de constatare. Or, aceasta nu poate duce la concluzia că soluționarea cauzelor privind contestarea unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții ar trebui să urmeze regulile procedurale specifice contenciosului administrativ, reglementate prin Legea nr. 554/2004.

22. În fine, referitor la susținerile potrivit cărora reglementarea criticată contravine dispozițiilor art. 116 din Codul de procedură civilă, care dau posibilitatea reclamantului să aleagă între mai multe instanțe, deopotrivă competente, deoarece limitează competența, în mod injust, la o singură instanță, respectiv judecătoria în raza căreia s-a produs fapta, Curtea învederează că, așa cum a reținut în jurisprudența sa, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere conformitatea acestui text cu normele constituționale, iar nu compararea dispozițiilor mai multor legi între ele.

23. În jurisprudența sa în materie contravențională, Curtea a constatat că reglementarea competenței teritoriale a instanțelor judecătorești în cauzele având ca obiect plângerile împotriva proceselor-verbale de contravenție este menită să dea expresie dreptului la un proces echitabil prin asigurarea administrării, cu celeritate, a probelor.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

25. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 26 privind viața intimă, familială și privată, Curtea reține că acestea nu au relevanță în cauză.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Viorel Coman în Dosarul nr. 8.859/256/2018 al Judecătoriei Medgidia și constată că dispozițiile art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Medgidia și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid-Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 286

din 24 mai 2023

**referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea
Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea anexei nr. I la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, obiecție formulată de un număr de 54 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România, precum și deputați neafiliați.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 1.863 din 21 martie 2023 și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 664A/2023.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate se susține că legea supusă analizei de constituționalitate a fost adoptată cu încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), ale art. 61 alin. (1) și ale art. 75 și 138. Astfel, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 61 alin. (1) coroborat cu art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, autorii obiecției amintesc că respectarea principiului bicameralismului Parlamentului României reprezintă o condiție extrinsecă de constituționalitate a legilor, recunoscută ca atare în jurisprudența Curții Constituționale. În acest sens, sunt amintite deciziile nr. 472 din 22 aprilie 2008, nr. 1.029 din 8 octombrie 2008, nr. 62 din 7 februarie 2017 și nr. 710 din 6 mai 2009, în care Curtea Constituțională a statuat că prevederile Constituției nu permit adoptarea unei legi de către o singură Cameră, fără ca proiectul de lege să fi fost dezbătut și de cealaltă Cameră.

4. De asemenea, arată că prevederile art. 75 din Constituție nu exclud niciuna dintre Camere din mecanismul legiferării. Totodată, alin. (4) și (5) din acest articol constituțional prevăd modul de rezolvare a posibilelor conflicte de competență între prima Cameră sesizată și Camera decizională, dar nu există un text în Constituție care să permită Camerei decizionale să se îndepărteze de la limitele sesizării date de soluția adoptată de către prima Cameră sesizată.

5. Diferențele majore de conținut juridic dintre forma proiectului de lege adoptat de Senat, ca primă Cameră sesizată, și forma legii adoptate de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, sunt de natură să încalce principiul bicameralismului, în sensul că forma finală a legii, în redactarea adoptată de Camera decizională, se îndepărtează în mod substanțial de forma adoptată de Camera de reflecție, ceea ce echivalează practic cu excluderea acesteia din urmă din procesul de legiferare. Or, legea trebuie să fie rezultanta manifestării de voință concordante a ambelor Camere ale Parlamentului.

6. Este adevărat că în dezbaterile unei inițiative legislative Camerele au un drept propriu de decizie asupra acesteia, dar

principiul bicameralismului nu poate fi respectat decât atât timp cât ambele Camere ale Parlamentului au dezbătut și s-au exprimat cu privire la același conținut și la aceeași formă ale inițiativei legislative.

7. Curtea Constituțională a stabilit două criterii esențiale pentru a se determina cazurile în care, prin procedura legislativă, se încalcă principiul bicameralismului: pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. Întrunirea cumulativă a celor două criterii este de natură să afecteze principiul constituțional care guvernează activitatea de legiferare a Parlamentului, plasând pe o poziție privilegiată Camera decizională, cu eliminarea, în fapt, a primei Camere sesizate din procesul legislativ.

8. Raportat la actul normativ supus analizei de constituționalitate, autorii sesizării arată că din compararea celor două versiuni ale legii reiese nu doar faptul că la Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, a fost adoptat un amendament care nu a fost pus și în discuția Senatului și care a condus la o configurație diferită semnificativ între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului, ci chiar că au fost discutate două proiecte de lege total diferite din perspectiva conținutului.

9. Astfel, în timp ce la Senat se discuta despre salarizarea funcțiilor de conducere din învățământul superior, la Camera Deputaților a fost adus un amendament care schimbă însăși esența actului normativ, iar discuția s-a axat pe introducerea unor sporuri pentru personalul din cadrul Agenției Naționale de Integritate, eliminându-se Senatul din procesul legislativ. Soluția constituțională pentru această situație este expres precizată în Constituție, respectiv întoarcerea proiectului la Senat pentru discutarea amendamentului adus la Camera Deputaților, traseu constituțional care nu a fost respectat.

10. Completarea făcută de Camera Deputaților nu are nicio legătură nici cu forma adoptată de Senat și nici cu obiectul de reglementare al propunerii legislative, așa cum a fost el asumat prin expunerea de motive. În susținerea acestei critici, invocă cele reținute prin deciziile Curții Constituționale nr. 407 și 408 din 21 septembrie 2022 cu privire la încălcarea principiului bicameralismului în situații în care Camera decizională a reglementat cu privire la o altă categorie ocupațională decât cea avută în vedere de Camera de reflecție.

11. În critica pe care o formulează, autorii sesizării arată și că reglementarea Legii pentru modificarea anexei nr. I la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice este nejustificată și nefundamentată, iar expunerea de motive este, atât formal, cât și substanțial, neconformă din perspectiva normelor de tehnică legislativă prevăzute în Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative referitoare la motivarea proiectelor de acte normative, aspect incompatibil cu principiul legalității statuat de art. 1 alin. (5) din Constituție. Astfel, expunerea de motive a propunerii legislative votate nu cuprinde nicio justificare/fundamentare a propunerii legislative

din perspectiva necesității introducerii unor sporuri pentru personalul din cadrul Agenției Naționale de Integritate. Nu sunt clar prezentate cerințele care reclamă intervenția normativă și nici principiile de bază avute la introducerea sporurilor respective pentru personalul Agenției Naționale de Integritate.

12. În susținerea acestei critici este invocată Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, prin care Curtea Constituțională a reținut că în expunerea de motive a legii analizate nu se regăsea motivarea cu privire la niciuna dintre soluțiile preconizate, ceea ce este contrar prevederilor constituționale și prevederilor legale ale art. 29—31 din Legea nr. 24/2000, referitoare la motivarea proiectelor de acte normative, sub aspectul instrumentelor de prezentare și motivare, precum și al cuprinsului și redactării motivării, și ale art. 1 alin. (5) din Constituție.

13. Tot astfel, prin Decizia nr. 682 din 27 iunie 2012, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 6 din Legea nr. 24/2000 instituie obligația fundamentării actelor normative. Lipsa unei fundamentări temeinice a actului normativ în discuție determină, pentru motivele arătate, încălcarea prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) și în art. 147 alin. (4).

14. Prin Decizia nr. 139 din 13 martie 2019, Curtea Constituțională a statuat și că fundamentarea temeinică a inițiativelor legislative reprezintă o exigență impusă de dispozițiile constituționale menționate, întrucât previne arbitrarul în activitatea de legiferare, asigurând că legile propuse și adoptate răspund unor nevoi sociale reale și dreptății sociale. Accesibilitatea și previzibilitatea legii sunt cerințe ale principiului securității raporturilor juridice, constituind garanții împotriva arbitrarului, iar rolul controlului de constituționalitate este de a asigura aceste garanții, opuse oricărei intervenții legislative arbitrare.

15. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizarea a fost transmisă președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

16. **Guvernul** apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, cu privire la criticile de neconstituționalitate formulate în raport cu prevederile art. 61 alin. (1) și art. 75 din Constituție, arată că, pe cale jurisprudențială, Curtea a stabilit cele două criterii esențiale pentru a se determina cazurile în care prin procedura legislativă se încalcă principiul bicameralismului, respectiv existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. Cu toate acestea, stabilind limitele principiului bicameralismului, prin Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, Curtea a observat că aplicarea acestuia nu poate avea ca efect deturnarea rolului de Cameră de reflecție al primei Camere sesizate în sensul că aceasta ar fi Camera care ar fixa în mod definitiv conținutul proiectului sau propunerii legislative (și, practic, conținutul normativ al viitoarei legi), ceea ce are drept consecință faptul că cea de-a doua Cameră, Camera decizională, nu va avea posibilitatea să modifice ori să completeze legea adoptată de Camera de reflecție, ci va avea doar posibilitatea să o aprobe sau să o respingă. Astfel, Curtea a mai precizat că, ținând cont de aceste aspecte, este de netăgăduit că principiul bicameralismului presupune atât conlucrarea celor două Camere în procesul de elaborare a legilor, cât și obligația acestora de a-și exprima prin vot poziția cu privire la adoptarea legilor; prin urmare, lipsirea Camerei decizionale de competența sa de a modifica sau de a completa legea astfel cum a fost adoptată de Camera de reflecție, deci de a contribui la procesul de elaborare a legilor, ar echivala cu limitarea rolului său constituțional și cu acordarea unui rol preponderent Camerei de reflecție în raport cu cea decizională în procesul de elaborare a legilor. Într-o atare situație, Camera

de reflecție ar elimina posibilitatea Camerei decizionale de a conlucra la elaborarea actelor normative, aceasta din urmă putându-și doar exprima prin vot poziția cu privire la propunerea sau proiectul de lege deja adoptat/adoptat de Camera de reflecție, ceea ce este de neconceput. În consecință, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, că art. 75 alin. (3) din Constituție, atunci când folosește sintagma „decide definitiv” cu privire la Camera decizională, nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune ca proiectul sau propunerea legislativă adoptat/adoptată de prima Cameră sesizată să fie dezbătut/dezbătută în Camera decizională, unde i se pot aduce modificări și completări. Însă, în acest caz, Camera decizională desigur că nu poate modifica substanțial obiectul de reglementare și configurația inițiativei legislative, cu consecința deturnării de la finalitatea urmărită de inițiator. În concluzie, după cum a reținut Curtea Constituțională în Decizia nr. 842 din 9 decembrie 2021, deși forma adoptată de Camera Deputaților, prima Cameră sesizată, diferă de cea adoptată de Senat, Cameră decizională, între cele două forme ale legii nu există diferențe majore de conținut, legea finală dând substanță și efectivitate scopului urmărit de inițiator, Guvernul României. Curtea a constatat astfel că legea, în redactarea pe care a adoptat-o Senatul, nu se îndepărtează în mod esențial de textul adoptat în Camera Deputaților și nici de obiectivele urmărite de inițiativa legislativă, prin modificările aduse Senatul reglementând o normă care a fost pusă în dezbateră primei Camere sesizate, elementul novator nefiind semnificativ, de substanță, ci, dimpotrivă, el circumscriindu-se obiectului de reglementare, astfel că dispozițiile legale criticate nu încalcă art. 61 din Constituție; din contră, modul în care a fost adoptată legea criticată constituie o aplicare a principiului bicameralismului, caracterizat de colaborarea dintre cele două Camere ale Parlamentului.

17. În ceea ce privește criticile referitoare la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, Guvernul apreciază că acestea nu vizează aspecte intrinseci, proprii normei juridice, ci se referă la aspecte exterioare acesteia, cum ar fi conținutul instrumentului de prezentare și motivare, aspecte care nu pot avea, în sine, o reală substanță constituțională, deoarece nu pot afecta, direct sau indirect, vreun drept, vreo libertate sau vreun principiu fundamental, așa cum este reflectată valoarea constituțională a principiului legalității în considerentele de principiu constatate în jurisprudența mai sus indicată.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul controlului de constituționalitate**, potrivit sesizării, este Legea pentru modificarea anexei nr. I la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Curtea constată că acesta este titlul legii în forma adoptată de Senat, dar autorii sesizării critică forma adoptată de camera decizională, respectiv Camera Deputaților, titlul legii fiind, în această redactare, Legea pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, care are următorul conținut: „**Articol unic.** — *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în*

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 1, capitolul 1, litera A, punctul 1, numărul curent 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

«6.	Director de departament*)/ Director de extensie universitară*)	S	10423	14037	4,17	5,62»
-----	--	---	-------	-------	------	-------

2. La anexa nr. VIII, capitolul II, litera A, punctul II, punctul 4, la nota de la litera b), după punctul 2 se introduce un nou punct, pct. 3, cu următorul cuprins:

«3. De sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică prevăzut la art. 5, secțiunea 1, capitolul VIII al anexei nr. V la prezenta lege beneficiază și personalul din cadrul Agenției Naționale de Integritate. Sporul nu se ia în calcul la stabilirea limitei prevăzute la art. 25 din prezenta lege. Categoriile de personal și mărimea concretă a sporului se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Integritate.»

21. Autorii sesizării consideră că, prin modul în care a fost adoptată, legea supusă analizei de constituționalitate încalcă următoarele prevederi din Constituție: art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 75 privind sesizarea Camerelor Parlamentului și art. 138 referitor la bugetul public național.

22. Examinând procesul legislativ al legii supuse controlului de constituționalitate, Curtea constată că, la data de 19 octombrie 2022, a fost înregistrată la Senat Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Anexei nr. I a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, inițiată de un număr 27 de deputați și senatori. Documentul cuprindea un articol referitor la completarea reglementării privind funcțiile de conducere din învățământul superior, prevăzute la pct. 1, capitolul 1, subcapitolul I, A. *Salarii de bază pentru funcțiile din învățământ*, din anexa nr. I la Legea-cadru nr. 153/2017. Efectul modificărilor era acela al acordării pentru directorul de extensie universitară a unei salarizări identice cu salarizarea directorului de departament.

23. La data de 6 februarie 2023, Legea pentru modificarea anexei nr. I la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice a fost adoptată de Senat, fiind trimisă, la aceeași dată, Camerei Deputaților, în calitate de Cameră decizională. Aceasta a adoptat Legea pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, la data de 14 martie 2023, într-o redactare ce conținea amendamentele propuse de Comisia pentru muncă și protecție socială din cadrul Camerei Deputaților prin Raportul nr. 4c-9/130 din 21 februarie 2023. Între altele, aceste amendamente priveau introducerea unei noi dispoziții legale la anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 prin care se acorda un spor de suprasolicitare neuropsihică personalului din cadrul Agenției Naționale de Integritate.

24. Potrivit criticilor formulate de autorii obiecției de neconstituționalitate, diferențele de conținut și formă dintre legea propusă de inițiatori și legea adoptată de Camera Deputaților sunt de natură să aducă atingere prevederilor art. 61 alin. (1) și art. 75 din Constituție, care consacră principiul bicameralismului.

25. Față de această critică, instanța de contencios constituțional reține că în jurisprudența sa cu privire la principiul bicameralismului a dezvoltat o veritabilă doctrină privind acest principiu și modul în care acesta este reflectat în procedura de legiferare. Ținând seama de indivizibilitatea Parlamentului ca organ reprezentativ al poporului român și de unicitatea sa ca autoritate legiuitoare a țării, Constituția nu permite adoptarea unei legi de către o singură Cameră fără ca proiectul de lege să fi fost dezbătut și de cealaltă Cameră (Decizia nr. 710 din 6 mai

2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, sau Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 13 aprilie 2017, paragraful 53). Legea este, cu aportul specific al fiecărei Camere, opera întregului Parlament, drept care autoritatea legiuitoare trebuie să respecte principiile constituționale în virtutea cărora o lege nu poate fi adoptată de o singură Cameră (Decizia nr. 1.029 din 8 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 23 octombrie 2008, Decizia nr. 3 din 15 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 29 ianuarie 2014, Decizia nr. 355 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 8 iulie 2014, paragraful 38, Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 937 din 22 noiembrie 2016, paragraful 39, Decizia nr. 765 din 14 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 21 februarie 2017, paragraful 29, Decizia nr. 62 din 7 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 3 martie 2017, paragraful 32, sau Decizia nr. 393 din 5 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 16 iulie 2019, paragraful 66). Ca urmare, dezbaterile parlamentare a unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative nu poate face abstracție de evaluarea acesteia în plenul celor două Camere ale Parlamentului. Așa fiind, modificările și completările pe care Camera decizională le aduce proiectului de lege sau propunerii legislative adoptat/adoptate de prima Cameră sesizată trebuie să se raporteze la materia și la forma în care a fost reglementată de prima Cameră. Altfel, se ajunge la situația ca o singură Cameră, și anume Camera decizională, să legifereze, ceea ce contravine principiului bicameralismului (Decizia nr. 472 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 336 din 30 aprilie 2008, sau Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, precitată, paragraful 53).

26. Stabilind limitele principiului bicameralismului, Curtea a apreciat că aplicarea acestuia nu poate avea ca efect deturnarea rolului de Cameră de reflecție al primei Camere sesizate. Este de netăgăduit că principiul bicameralismului presupune atât conclucrarea celor două Camere în procesul de elaborare a legilor, cât și obligația acestora de a-și exprima prin vot poziția cu privire la adoptarea legilor (Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, paragraful 55).

27. Curtea a stabilit două criterii esențiale pentru a se determina cazurile în care, prin procedura parlamentară, se încalcă principiul bicameralismului: pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. Întrunirea celor două criterii este de natură să afecteze principiul care guvernează activitatea de legiferare a Parlamentului, plasând pe o poziție privilegiată Camera decizională, cu eliminarea, în fapt, a primei Camere sesizate din procesul legislativ (Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, precitată, Decizia nr. 413 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, Decizia nr. 62 din 7 februarie 2017, precitată, paragraful 29, sau Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, paragraful 54).

28. Așadar, bicameralismul nu înseamnă ca ambele Camere să se pronunțe asupra unei soluții legislative identice, în Camera decizională putând exista abateri inerente de la forma adoptată de Camera de reflecție, desigur, fără schimbarea obiectului esențial al proiectului de lege/propunerii legislative. A nega posibilitatea Camerei decizionale de a se îndepărta de la forma

votată în Camera de reflecție ar însemna limitarea rolului său constituțional, iar caracterul decizional atașat acesteia ar deveni iluzoriu. S-ar ajunge la un veritabil mimetism, în sensul că cea de-a doua Cameră s-ar identifica, în ceea ce privește activitatea sa legislativă, cu prima Cameră, neputându-se îndepărta în niciun fel de la soluțiile legislative pentru care a optat prima Cameră, ceea ce este contrar, până la urmă, chiar ideii de bicameralism. Prin urmare, nu se poate susține încălcarea principiului bicameralismului, atât timp cât legea adoptată de Camera decizională se referă la aspectele principiale pe care le-a avut în vedere propunerea/proiectul de lege în forma sa însușită de Camera de reflecție. În acest sens, modificările aduse formei adoptate de Camera de reflecție trebuie să cuprindă o soluție legislativă care păstrează concepția de ansamblu a acesteia și să fie adaptate în mod corespunzător, prin stabilirea unei soluții legislative alternative/complementare care nu se abate de la forma adoptată de Camera de reflecție, în condițiile în care aceasta este mai cuprinzătoare sau mai bine articulată în cadrul ansamblului legii, cu realizarea anumitor coroborări inerente oricărei modificări (Decizia nr. 765 din 14 decembrie 2016, paragrafele 37 și 38, Decizia nr. 377 din 31 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 21 iulie 2017, paragraful 45, și Decizia nr. 412 din 20 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 11 iulie 2019, paragraful 57).

29. Raportat la cauza de față, Curtea constată că Legea pentru modificarea anexei nr. I la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în forma dezbătută și adoptată de Senat, în calitate de Cameră de reflecție, a avut în vedere introducerea unei prevederi care, așa cum reiese din expunerea de motive, privea reglementarea salarizării pentru o funcție din învățământ nou-introdusă prin Legea nr. 255/2022 pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 744 din 25 iulie 2022, respectiv cea de director de extensie universitară. Reglementarea apare astfel ca fiind necesară pentru asigurarea dreptului la salariu al persoanelor care exercită această funcție, drept ce constituie o componentă a dreptului fundamental la muncă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010).

30. Modificările introduse în cuprinsul Legii pentru modificarea anexei nr. I a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice prin amendamentele Comisiei pentru muncă și protecție socială din cadrul Camerei Deputaților se referă la acordarea unui spor pentru o altă categorie profesională, respectiv personalul din cadrul Agenției Naționale de Integritate, prevăzută într-o anexă

distinctă a Legii-cadru nr. 153/2017, respectiv în anexa nr. VIII care reglementează salarizarea pentru Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”.

31. Astfel, această completare apare, în acest context, ca o inițiativă exclusivă a Camerei decizionale, care nu se circumscrie obiectului de reglementare avut în vedere de Camera de reflecție ce vizează, în mod strict, necesitatea asigurării dreptului la salariu pentru persoanele care ocupă o anumită funcție în învățământ. Din contră, fără a fi justificată necesitatea ori existența unei legături cu obiectul de reglementare, Camera decizională a reglementat în sensul acordării unor sporuri pentru o categorie profesională distinctă.

32. O asemenea diferență între cele două forme ale legii criticate privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice este apreciată ca fiind majoră și implică o configurație semnificativ diferită a legii față de forma adoptată în Camera de reflecție.

33. O astfel de concluzie este susținută și de jurisprudența Curții Constituționale în care s-a reținut că reglementarea, în Camera decizională, cu privire la personalul dintr-o altă familie ocupațională decât cea avută în vedere de Camera de reflecție constituie o abatere majoră, ce atrage în mod implicit o configurație semnificativ diferită a legii față de forma adoptată în Camera de reflecție (Deciziile nr. 407 din 21 septembrie 2022 și nr. 408 din 21 septembrie 2022, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1202 din 14 decembrie 2022).

34. Prin urmare, Curtea constată că legea supusă controlului de constituționalitate a fost adoptată cu încălcarea principiului bicameralismului, fiind înfrânte prevederile constituționale ale art. 61 alin. (1) coroborate cu cele ale art. 75.

35. Ca urmare a constatării viciilor de neconstituționalitate extrinsecă determinate de încălcarea prevederilor constituționale menționate mai sus, Curtea reține, în acord cu jurisprudența sa, că nu mai este necesară examinarea celorlalte critici de neconstituționalitate formulate de autorii obiecției de neconstituționalitate (a se vedea, în același sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 747 din 4 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 11 decembrie 2015, paragraful 35, Decizia nr. 442 din 10 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 15 iulie 2015, paragraful 33, Decizia nr. 545 din 5 iulie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 638 din 25 iulie 2006, sau, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 82 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 16 ianuarie 2009, sau Decizia nr. 531 din 18 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 2 august 2018, paragraful 41).

36. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate și constată că Legea pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 mai 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 303

din 25 mai 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. a) și b) și ale art. 314 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 307 alin. (1) și ale art. 321 alin. (1) din Codul penal

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. a) și b) și ale art. 314 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, precum și a prevederilor art. 307 alin. (1) și ale art. 321 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de Maria Georgescu în Dosarul nr. 140/99/2019 al Tribunalului Iași — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.245 D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât este nemotivată. În acest sens, se arată că autoarea excepției, deși invocă mai multe dispoziții constituționale, nu arată în ce constă această inadverență cu dispozițiile Legii fundamentale. În aceste condiții, se menționează că instanța de contencios constituțional nu se poate subroga în obligația autoarei excepției de a motiva neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 23 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 140/99/2019, **Tribunalul Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) lit. a) și b) și ale art. 314 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 307 alin. (1) și ale art. 321 alin. (1) din Codul penal**, excepție ridicată de Maria Georgescu într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate de aceasta împotriva unei ordonanțe de clasare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia prezintă situația de fapt și arată care a fost evoluția soluționării litigiului în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, fără a formula însă argumente referitoare la pretinsa contrarietate între dispozițiile legale criticate și prevederile constituționale invocate în prezenta cauză.

6. **Tribunalul Iași — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și că nu există contrarietate între dispozițiile legale criticate și prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 21 alin. (1) și (3) din Constituție.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. a) și b) și ale art. 314 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, precum și dispozițiile art. 307 alin. (1) și ale art. 321 alin. (1) din Codul penal, care au următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (1) lit. a) și b) din Codul de procedură penală: „(1) Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă:

a) fapta nu există;

b) fapta nu este prevăzută de legea penală ori nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege;”;

— Art. 314 alin. (1) din Codul de procedură penală: „(1) După examinarea sesizării, când constată că au fost strânse probele necesare potrivit dispozițiilor art. 285, procurorul, la propunerea organului de urmărire penală sau din oficiu, soluționează cauza prin ordonanță, dispunând:

a) clasarea, când nu exercită acțiunea penală ori, după caz, stinge acțiunea penală exercitată, întrucât există unul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1);

b) renunțarea la urmărirea penală, când nu există interes public pentru continuarea urmăririi penale.”;

— Art. 307 alin. (1) din Codul penal: „Schimbarea destinației fondurilor bănești ori a resurselor materiale alocate unei autorități publice sau instituții publice, fără respectarea prevederilor legale, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.”;

— Art. 321 alin. (1) din Codul penal: „Falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar public aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.”

11. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la principiul egalității în drepturi și ale art. 21 alin. (1) și (3) cu privire la accesul liber la justiție și la dreptul la un proces echitabil.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, a constatat că, dacă o excepție de neconstituționalitate este în mod formal motivată, deci cuprinde cele 3 elemente, dar motivarea în sine nu are nicio legătură cu textul criticat, iar textul de referință este unul general, Curtea va respinge excepția ca

inadmisibilă, fiind contrară art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 198 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 martie 2009, sau, în cadrul controlului *a priori*, Decizia nr. 919 din 6 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 15 iulie 2011). Prin aceeași decizie, s-a arătat că soluția anterior menționată va fi urmată și în cazul în care excepția de neconstituționalitate nu cuprinde motivarea ca element al său, iar din textul constituțional invocat nu se poate desluși în mod rezonabil vreo critică de neconstituționalitate, fie datorită generalității sale, fie datorită lipsei rezonabile de legătură cu textul criticat. În acest sens, s-a arătat că instanța de contencios constituțional, prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, a stabilit că „simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului

acestea în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că «sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți» (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008).

13. Or, în susținerea prezentei excepții, autoarea nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci face trimitere la modalitatea de soluționare a cauzei în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, anterior momentului procesual al invocării acesteia.

14. Pentru aceste motive, având în vedere considerentele Deciziei nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, precitată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. a) și b) și ale art. 314 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 307 alin. (1) și ale art. 321 alin. (1) din Codul penal este inadmisibilă.

15. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. a) și b) și ale art. 314 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 307 alin. (1) și ale art. 321 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de Maria Georgescu în Dosarul nr. 140/99/2019 al Tribunalului Iași — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Iași — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 25 mai 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea și completarea, după caz, a denumirii, descrierii tehnice și adresei poștale, precum și actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri aflate în domeniul public al statului și în administrarea Spitalului Clinic Căi Ferate Cluj-Napoca, unitate în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea și completarea, după caz, a denumirii, descrierii tehnice și adresei poștale, precum și actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri aflate în domeniul public al statului și în administrarea Spitalului Clinic

Căi Ferate Cluj-Napoca, unitate în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și corespunzătoare în anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin-Mihai Grindeanu
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 3 august 2023.
Nr. 666.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor în cazul cărora se modifică și se completează, după caz, denumirea, descrierea tehnică și adresa poștală, se actualizează valoarea de inventar ca urmare a acțiunii de cadastrare și reevaluare, aflate în domeniul public al statului și în administrarea Spitalului Clinic Căi Ferate Cluj-Napoca, unitate care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii

Ordonator principal: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — CUI 13633330
Administrator: Spitalul Clinic Căi Ferate Cluj-Napoca
Cod fiscal: 4288349

Nr. crt.	Nr. MF	Cod de clasificare, conform anexei nr. 3 la precizările aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.718/2011	Denumirea bunului care face obiectul actului normativ	Datele de identificare ale imobilului		Valoarea de inventar (anexa nr. 16) (lei)	Valoarea de inventar reevaluată (lei)
				Descrierea tehnică	Adresa		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1.	36039	8.25.01	Teren aferent Spitalului Clinic Căi Ferate Cluj-Napoca	Teren împrejmuit parțial cu gard metalic, gard din plasă de sârmă, calcan și parțial delimitat de zidurile construcțiilor Suprafață teren = 8.870 mp C.F. nr. 340456	Județul Cluj, localitatea Cluj-Napoca, Str. Republicii nr. 18	15.063.034	41.408.000
2.	36040	8.25.01	Secția de chirurgie a Spitalului Clinic Căi Ferate Cluj-Napoca	Secția de chirurgie: D + P + 2E S construită la sol = 786 mp S desfășurată = 3.144 mp Nr. paturi = 273 — conform OMTI nr. 1.720/2012 C.F. nr. 340456 — C2	Județul Cluj, localitatea Cluj-Napoca, Str. Republicii nr. 18	313	7.657.000
3.	36041	8.25.01	Secția de interne a Spitalului Clinic Căi Ferate Cluj-Napoca	Secția de interne: D + P + 2E S construită la sol = 769 mp S desfășurată = 2.777 mp C.F. nr. 340456 — C3	Județul Cluj, localitatea Cluj-Napoca, Str. Republicii nr. 18	231	9.233.000
4.	36042	8.25.01	Secția ORL + oftalmologie a Spitalului Clinic Căi Ferate Cluj-Napoca	Secția ORL + oftalmologie: D + P + M și D + P + E S construită la sol = 449 mp S desfășurată = 1.110 mp C.F. nr. 340456 — C1	Județul Cluj, localitatea Cluj-Napoca, Str. Republicii nr. 18	498.000	2.145.962
5.	36043	8.25.01	Teren aferent Policlinică Căi Ferate Cluj-Napoca	Teren împrejmuit la nord cu gard de beton Suprafață teren = 2.200 mp C.F. nr. 310330	Județul Cluj, localitatea Cluj-Napoca, str. Câmpeni nr. 3D	2.335.024	5.681.000
6.	36044	8.25.01	Policlinică Căi Ferate Cluj-Napoca	Policlinică CF: S + P + 3E S construită la sol = 911 mp S desfășurată = 3.991 mp C.F. nr. 310330 — C1	Județul Cluj, localitatea Cluj-Napoca, str. Câmpeni nr. 3D	4.405.194	11.914.000
7.	36048	8.25.01	Clădire Dispensar CFR Jibou	Dispensar CFR Jibou: S + E S construită la sol = 105 mp S desfășurată = 210 mp C.F. nr. 54996 — C1	Județul Sălaj, localitatea Jibou, Str. 22 Decembrie 1989 nr. 14	226.480	292.000
8.	121197	8.25.07	Clădire administrativă Spital Clinic Căi Ferate Cluj-Napoca	Clădire administrativă: P + E S construită la sol = 221 mp S desfășurată = 442 mp C.F. nr. 340456 — C7	Județul Cluj, localitatea Cluj-Napoca, Str. Republicii nr. 18	56	1.880.000
TOTAL						22.528.332	80.210.962

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind darea în administrarea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pentru constituirea ca stoc de urgență medicală, a unor bunuri mobile ce fac obiectul unei donații făcute statului român de către Organizația Mondială a Sănătății

Având în vedere prevederile Hotărârii Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 10 din 10.03.2023 privind stabilirea unei noi categorii de produse, stocuri de urgență medicală de strictă necesitate, necesară în procesul de asistență medicală de urgență și prim ajutor calificat și acceptarea donației făcute de Organizația Mondială a Sănătății (WHO) statului român, constând în echipamente individuale de protecție, târgi transport pacienți și defibrilatoare, și ale Ordinului șefului Departamentului pentru Situații de Urgență nr. 2.001 din 10.03.2023 privind aprobarea donației făcute de Organizația Mondială a Sănătății statului român, constând în târgi de spital, kituri echipamente individuale de protecție și defibrilatoare mobile — Cardio-Aid 360-B,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 364¹ alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă darea în administrarea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne a bunurilor mobile prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, pentru care a fost aprobată acceptarea donației prin Ordinul șefului Departamentului pentru Situații de Urgență nr. 2.001 din 10.03.2023, în baza Hotărârii Comitetului Național pentru Situații

de Urgență nr. 10 din 10.03.2023, a căror predare-primire s-a efectuat în data de 20.06.2023, conform procesului-verbal încheiat între Organizația Mondială a Sănătății și Depozitul pentru Rezerve Proprii Mizil.

Art. 2. — Bunurile mobile prevăzute în anexă, aflate în proprietatea privată a statului, se constituie ca stoc de urgență medicală.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despecu,
secretar de stat

București, 3 august 2023.
Nr. 675.

ANEXĂ

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor mobile aflate în proprietatea privată a statului, care se dau în administrarea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne**

Denumirea bunurilor mobile	Cantitatea (bucăți)	Valoarea de înregistrare a bunului la Organizația Mondială a Sănătății, prin Biroul din România (euro)	Valoarea de piață asimilată potrivit art. 364 ¹ alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare (lei)
Defibrilator (Cardio-Aid 360B), mobil, semiautomat	106	377.207,36	1.854.238,219
Kit echipament individual de protecție, nivel C, set individual, mărimea M, L și XL	228	49.088,40	241.303,847
Târgi transport pacienți	20	48.790,00	239.837,003

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1.464/2022 privind trecerea unor bunuri imobile din domeniul privat al statului în domeniul public al acestuia și în administrarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) și (2), art. 296 alin. (1) și (7) și al art. 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 863 lit. e) și art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.464/2022 privind trecerea unor bunuri imobile din domeniul privat al statului în domeniul public al acestuia și în administrarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1213 din 19 decembrie 2022, cu completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— După punctul 38 se introduc două noi puncte, pct. 39 și 40, conform anexei la prezenta hotărâre.

Art. II. — Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații își va actualiza în mod corespunzător datele din evidențele cantitativ-valorice și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 23 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Președintele Autorității Naționale
pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,
Valeriu Ștefan Zgonea
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 3 august 2023.
Nr. 676.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilelor care trec din domeniul privat al statului în domeniul public al acestuia și în administrarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații

Nr. crt.	Nr. inventar domeniul privat al statului	Nr. MF care urmează a fi atribuit	Denumirea imobilului	Codul de clasificare	Datele de identificare		Situația juridică		Persoana juridică ce administrează imobilul	Valoarea de inventar (lei)
					Descrierea tehnică (pe scurt)	Adresa	Anul dobândirii	Baza legală		
„39.	INVPPS-30165-2015		Sediu administrativ	8.29.07	Carte funciară 82937-C1-U4/UAT Pitești; SU 69 mp	Municipiul Pitești, Cartier Traian, str. Matei Basarab nr. 30, bl. PD5, sc. B, parter, ap. 2, județul Argeș	2002	Contract de vânzare-cumpărare nr. 4.090/22.11.2002	Statul român, prin Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, CUI 14751237	195.802,00
40	INVPPS-30177-2015		Sediu administrativ	8.29.07	Carte funciară 201825-C1-U18/UAT Constanța; SU 67,2 mp; balcon în suprafață de 3,8 mp; cotă-parte indiviză teren aferent 19 mp	Municipiul Constanța, bd. Tomis nr. 271, bl. L9C, sc. B, parter, ap. 20, județul Constanța	2005	Contract de vânzare-cumpărare nr. 649/21.03.2005	Statul român, prin Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, CUI 14751237	225.833,00
Total										421.635,00”

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului
și în administrarea Agenției Naționale de Integritate**

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilului aparținând domeniului public al statului, aflat în administrarea Agenției Naționale de Integritate, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, ca urmare a reevaluării.

Art. 2. — Agenția Națională de Integritate va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Președintele Agenției Naționale de Integritate,
Bogdan Alexandru Sticlosu
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 3 august 2023.
Nr. 677.

ANEXĂ

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului aparținând domeniului public al statului, aflat în administrarea Agenției Naționale de Integritate**

Codul de clasificare și nr. MFP	Administratorul imobilului (CUI și denumirea)	Denumirea imobilului	Adresa	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Valoarea de inventar actualizată (lei)
Imobil 8.29.07 155753	22838777 — Agenția Națională de Integritate	Clădire sediu	Str. Lascăr Catargiu nr. 15, sectorul 1, București	Suprafață construită = clădire (C1): suprafața construită la sol = 464 mp; suprafața desfășurată = suprafața construită desfășurată = 2.104 mp Regimul de înălțime = Ss + Ds + P + 1E + M Suprafață teren — teren în suprafață totală de 1.150 mp CF 273541 Suprafață utilă = anexe (C2): cabină poartă, parter — suprafață construită la sol = 21 mp; suprafață construită desfășurată = 21 mp	13.681.499,10

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil
aflat în domeniul public al statului și în administrarea Tribunalului Brașov,
precum și transmiterea unei părți din acesta din domeniul public al statului în domeniul privat
al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și demolării**

Având în vedere prevederile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001, precum și dispozițiile art. 2¹ și 2² din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) și art. 361 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 864 și 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Valoarea de inventar a bunului imobil aparținând domeniului public al statului, aflat în administrarea Tribunalului Brașov, identificat cu nr. MF 39403 în anexa nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, se actualizează potrivit anexei nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă transmiterea unei părți din imobilul prevăzut la art. 1 din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, potrivit anexei nr. 2.

(2) Transmiterea în domeniul privat al statului a părții din imobil se face în vederea scoaterii din funcțiune și demolării acesteia.

(3) După scoaterea din funcțiune și demolarea părții de imobil prevăzute la alin. (1), Tribunalul Brașov își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică.

Art. 3. — Ministerul Justiției va opera pentru Tribunalul Brașov, împreună cu Ministerul Finanțelor, modificările corespunzătoare în anexa nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Alina-Ștefania Gorghiu
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 3 august 2023.
Nr. 679.

ANEXA Nr. 1

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Tribunalului Brașov
pentru care se actualizează valoarea de inventar**

Număr MF	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică	Valoarea de inventar cuprinsă în inventarul bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului (lei)	Valoarea de inventar actualizată (lei)	Administratorul imobilului/C.U.I.
39403	8.29.09	Judecătoria Rupea	România Județul Brașov, localitatea Rupea, Str. Republicii nr. 155	D + P + E Sc = 697 mp, Sd = 1.441 mp Magazie: Sc = Sd = 5 mp Garaj: Sc = Sd = 24 mp Clădire anexă cu parter și etaj: Sc = 123 mp și Sd = 246 mp Magazie: Sc = Sd = 26 mp Magazie: Sc = Sd = 28 mp Suprafață teren = 1.926 mp CF nr. 100899 CF nr. 100900	3.980.972,00	4.429.065,50	Tribunalul Brașov/ C.U.I. 4688540

DATELE DE IDENTIFICARE

ale părții din imobilul aflat în domeniul public al statului și în administrarea Tribunalului Brașov care se transmite din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și demolării

Număr MF	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică a părții de imobil care se transmite în domeniul privat al statului (lei)	Valoarea de inventar a părții de imobil care se transmite în domeniul privat al statului (lei)	Persoana juridică în administrarea căreia se află imobilul	Elementele-cadru de descriere tehnică a părții de imobil care rămâne în domeniul public al statului	Valoarea de inventar a părții de imobil care rămâne în domeniul public al statului (lei)
39403 (parțial)	8.29.09	Judecătoria Rupea	România Județul Brașov, localitatea Rupea, Str. Republicii nr. 155	Magazie: Sc = Sd = 5 mp Garaj: Sc = Sd = 24 mp Clădire anexă cu parter și etaj: Sc = 123 mp Sd = 246 mp CF nr. 100900	23.447,00	Statul român, în administrarea Tribunalului Brașov C.U.I. 4688540	D + P + E Sc = 697 mp Sd = 1.441 mp Magazie: Sc = Sd = 26 mp Magazie: Sc = Sd = 28 mp Suprafață teren = 1.926 mp CF nr. 100899 CF nr. 100900	4.405.618,50

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

